

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Tos/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010474
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519010474.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a sudkýň Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Magdalény Blažovej, v trestnej veci odsúdeného W. H., pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2Nt/15/2019 z 05.12.2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. marca 2020 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného W. H., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/33/2015, z 03.05.2016 bola schválená dohoda o vine a treste uzatvorená medzi Okresnou prokuratúrou Bratislava V a W. H., na základe ktorej v bode I. podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/43/2014 z 25.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/100/2015 z 21.01.2016, ktorým bol W. H. uznaný vinným pokračovacím zločinom úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

I. dňa 02.11.2012 v presne nezistenom čase v A. na A. ul. č. XX v pobočke poškodenej Y. A. B., a.s., uzatvoril s poškodenou Y. A. B., a.s., zmluvu o OTP expres úvere č. XXXX XXXX XX RSU, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 6.000,-Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 143,43 Eur za mesačnú splátku, pričom v žiadosti o poskytnutie daného úveru uviedol ako svojho zamestnávateľa na dobu neurčitú spoločnosť DD estate service, s. r. o. s čistým mesačným príjmom 1.127,-Eur, kde nebol nikdy reálne zamestnaný, pričom už pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vedel, že úver nebude mať z čoho splácať, čím uviedol poškodenú Y. banku B., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, ako aj predstieraním svojej vôle daný úver splácať, žiadnu zo splátok predmetného úveru neuhradil, čím spôsobil poškodenej Y. A. B., a.s., škodu vo výške 12.048,12 Eur,

II. dňa 02.11.2012 v presne nezistenom čase v A. na K. ul. č. XX v pobočke poškodenej B. sporiteľne, a.s., uzatvoril s poškodenou B. sporiteľňou, a.s. zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 6.000,-Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach vo výške 119,96 Eur za mesačnú splátku, pričom v žiadosti o poskytnutie daného úveru uviedol ako svojho zamestnávateľa na dobu neurčitú spoločnosť DD estate service, s. r. o. s mesačným príjmom 1.127,-Eur, kde nebol nikdy reálne zamestnaný, pričom už pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vedel, že úver nebude mať z čoho splácať, čím uviedol poškodená B. sporiteľňu, a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru ako predstieraním svojej vôle daný úver splácať, pričom dňa 29.12.2012 uhradil len časť jednu splátky vo výške 118,47 Eur a zvyšné splátky vôbec neuhradil, čím spôsobil poškodenej Slovenskej sporiteľni, a.s. škodu vo výške 14.395,20 Eur,

III. dňa 22.12.2012 v presne nezistenom čase v A. na M. ul. č. XXX v pobočke poškodenej B. sporiteľni, a. s. uzatvoril s poškodenou Slovenskou sporiteľňou, a. s. zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver výške 500,-Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 18 mesačných splátkach vo výške 37,61 Eur mesačnú splátku, pričom v žiadosti o poskytnutie daného úveru uviedol

ako svoj! zamestnávateľa na dobu neurčitú spoločnosť DD estate service, s. r. o. s mesačným príjmom 1.120,-Eur, kde nebol nikdy zamestnaný, pričom už pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vedel, že úver nebude mať z čoho splácať, čím uviedol poškodenú B. sporiteľňu, a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, ako aj predstieraním svojej vôle daný úver splácať, žiadnu zo splátok z predmetného úveru neuhradil, čím spôsobil poškodenej B. sporiteľni, a. s. škodu vo výške 676,98 Eur, a bol odsúdený podľa § 222 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 7, § 36 písmeno 1), § 37 písmeno m), Trestného zákona, § 42 odsek 1 v spojení s § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 3 (tri) mesiace. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.03.2013, sp. zn. OT/53/2013, právoplatného dňa 27.03.2013 a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 07.10.2013 sp. zn. 1T/152/2013, právoplatného dňa 10.12.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti OTP A. B., a. s., so sídlom M. 5, A., J.: XX XXX XXX, škodu vo výške 6.000,-Eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť Y. A. B., a. s., so sídlom M. 5, A., IČO: XX XXX XXX, so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti B. sporiteľňa, a. s., so sídlom C. XX, Bratislava, J.: XX XXX XXX, škodu vo výške 6.381,53Eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť B. sporiteľňa, a. s., so sídlom C. XX, A., IČO: XX XXX XXX, so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Následne vo výroku v bode II. bol W. H. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na skutkovom základe v bodoch 1. až 4. , že

1) dňa 02.11.2012 v presne nezistenom čase v A. na A. ul. č. XX v pobočke poškodenej Y. A. B., a.s., uzatvoril s poškodenou Y. A. B., a.s., zmluvu o OTP expres úvere č. XXXX XXXX XX RSU, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 6.000,-Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 143,43 Eur za mesačnú splátku, pričom v žiadosti o poskytnutie daného úveru uviedol ako svojho zamestnávateľa na dobu neurčitú spoločnosť DD estate service, s. r. o. s čistým mesačným príjmom 1.127,-Eur, kde nebol nikdy reálne zamestnaný, pričom už pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vedel, že úver nebude mať z Čoho splácať, čím uviedol poškodenú Y. banku B., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, ako aj predstieraním svojej vôle daný úver splácať, žiadnu zo splátok predmetného úveru neuhradil, čím spôsobil poškodenej Y. A. B., a.s., škodu vo výške 12.048,12 Eur,

2.) dňa 02.11.2012 v presne nezistenom čase v A. na K. ul. č. XX v pobočke poškodenej B. sporiteľne, a.s., uzatvoril s poškodenou B. sporiteľňou, a.s. zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 6.000,-Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach vo výške 119,96 Eur za mesačnú splátku, pričom v žiadosti o poskytnutie daného úveru uviedol ako svojho zamestnávateľa na dobu neurčitú spoločnosť DD estate service, s. r. o. s mesačným príjmom 1.127,-Eur, kde nebol nikdy reálne zamestnaný, pričom už pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vedel, že úver nebude mať z čoho splácať, čím uviedol poškodenú B. sporiteľňu, a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru ako aj predstieraním svojej vôle daný úver splácať, pričom dňa 29.12.2012 uhradil len časť jednej splátky vo výške 118,47 Eur a zvyšné splátky vôbec neuhrádzal, čím spôsobil poškodenej B. sporiteľni, a.s. škodu vo výške 14.395,20 Eur,

3.) dňa 22.12.2012 v presne nezistenom čase v A. na M. ul. č. 100 v pobočke poškodenej B. sporiteľni, a. s, uzatvoril s poškodenou B. sporiteľňou, a. s., zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 500,-Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 18 mesačných splátkach vo výške 37,61 Eur za mesačnú splátku, pričom v žiadosti o poskytnutie daného úveru uviedol ako svojho zamestnávateľa na dobu neurčitú spoločnosť DD estate service, s. r. o. s mesačným príjmom 1.120,-Eur, kde nebol nikdy zamestnaný, pričom už pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vedel, že úver nebude mať z čoho splácať, čím uviedol poškodenú B. sporiteľňu, a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, ako aj predstieraním svojej vôle daný úver splácať, žiadnu zo splátok z predmetného úveru neuhradil, čím spôsobil poškodenej B. sporiteľni, a. s. škodu vo výške 676,98 Eur,

4.) dňa 06.02.2013 v Bratislave na Panónskej ceste č. 25 v predajni HM C. uzavrel so spoločnosťou S. E. B., a.s., úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške úveru XXX,XX eur, predmetom úverovej zmluvy bola čierna technika zn. Sony v predajnej sume 279,-eur, podľa úverovej zmluvy mal zaplatiť 12 mesačných splátok vo výške 27,76 eur, pričom uhradil akontáciu vo výške 27,90 eur a následne

neuhradil žiadnu splátku, pri uzatvorení zmluvy falošne uviedol fiktívne potvrdenie o zamestnávateľovi, pretože v spoločnosti DD estate service, so sídlom Zochova XX, A., nikdy reálne nepracoval, podľa úverovej zmluvy mal zaplatiť 12 mesačných splátok vo výške 27,76 Eur, ktoré neskôr prestal splácať, čím spoločnosti Home E. B. a.s., so sídlom C. XXX, W., spôsobil celkovú škodu vo výške 307,59 Eur, a odsúdený za to bol podľa § 222 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 7, § 36 písmeno 1), § 37 písmeno m), Trestného zákona, § 41 ods. 3, § 42 odsek 1 v spojení s § 41 odsek 2 Trestného zákona na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 3 (tri) mesiace. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.03.2013, sp. zn. 0T/53/2013, právoplatného dňa 27.03.2013 a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 07.10.2013 sp. zn. 1T/152/2013, právoplatného dňa 10.12.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Y. A. B., a. s., so sídlom M. 5, A., J.: XXXXX XXX, škodu vo výške 6.000,-Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť Y. A. B., a. s., so sídlom M. 5, A., J.: XX XXX XXX, so zvyškom jej nároku na náhradu Škody odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti B. sporiteľňa, a. s., so sídlom C. XX, A., J.: XX XXX XXX, škodu vo výške 6.381,53Eur.

Odsúdený W. H. podal na Okresný súd A. V dňa 30.07.2019 návrh na povolenie obnovy konania v hore uvedenej trestnej veci, v ktorom uviedol, že pri ukladaní súhrnného trestu súdom neboli zrušené aj ďalšie rozhodnutia, ktoré boli obsahovo nadväzujúce, a to trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/565/213 z 15.12.2013 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/568/2013 z 18.12.2013, nakoľko súdu v čase rozhodovania neboli tieto známe.

Okresný súd vykonal dokazovanie na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.12.2019, pričom ustanovený obhajca aj odsúdený W. H. zotrvali na podanom návrhu, súd oboznámil pripojený trestný spis Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/33/2015, ako aj predmetný spis konania návrhu na povolenie obnovy konania a prednesením konečných návrhov prokurátor navrhol zamietnuť návrh odsúdeného, nakoľko neboli splnené podmienky na povolenie obnovy podľa § 394 ods. 1 Tr. por., odsúdený prostredníctvom obhajcu s poukazom na podaný návrh žiadal povoliť obnovu konania, nakoľko sa jedná o nové skutočnosti, ktoré odsúdený uvádza.

Následne súd vyhlásil uznesenie, ktorým podľa § 399 odsek 2 Tr. por. návrh odsúdeného W. H. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/33/2015, pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. zamietol, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na podaný návrh odsúdeného a jeho dôvody, zákonné ustanovenia týkajúce sa podmienok povolenia obnovy konania s tým, že vyhodnotil navrhované dôkazy odsúdeným a konštatoval, že v čase trestného konania bolo súdu známe, že na mieste skutku sa nachádzali aj iné osoby, medzi nimi aj družka odsúdeného a odsúdený na ich vypočítaní netrval a ani súd vzhľadom na dôkaznú situáciu nemal za potrebné tieto osoby vypočítať. Tieto osoby a ich svedectvo odsúdený nespomínal ani vo svojej žiadosti o odklad výkonu trestu odňatia slobody, preto tieto výpovede, vykonané po časovom odstupe a vzájomného kontaktu, by boli účelové v snahe napomáhať odsúdenému. Zdravotný stav odsúdeného bol súdu známy. Ako sám uviedol, v čase skutku bol iba pod vplyvom alkoholických nápojov a psychicky sa cíti v poriadku. V konaní pred súdom sa ku skutku priznal. Skutočnosti uvádzané odsúdeným, podľa súdu, nebolo možné vyhodnotiť ako nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré by upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr.por. Súd v čase rozhodovania o vine a treste mal k dispozícii odpis z registra trestov zo dňa 08.04.2016 a ukladal spoločný súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 0T/53/2013 zo dňa

27.03.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.03.2013 a k odsúdeniu Okresným súdom Bratislava III, sp. zn. 1T/152/2013 zo dňa 07.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.01.2013 a to v zmysle ustanovenia § 41 ods.2, ods. 3, § 42 ods. 1 Tr.zák., nakoľko boli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného a spoločného trestu, preto bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu, hneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote v zmysle § 187 ods. 1 Tr. por., s poukazom na ustanovenie § 402 ods. 3 Tr. por., ako osoba oprávnená, podal sťažnosť odsúdený W. H. (č.l. 48). V písomnom odôvodnení sťažnosti doručenom prvostupňovému súdu dňa 23.01.2020 uviedol v podstate zhodnú argumentáciu ako tú, ktorú uviedol v predmetnom návrhu na obnovu konania, že je toho názoru, že dôvody na povolenie obnovy konania sú jednoznačne dané podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., keď Okresný súd Bratislava V v súvislosti s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste trestného rozkazu sp. zn. 1T/152/2013 zo dňa 07.10.2013 a trestného rozkazu sp. zn. 0T/53/2013 zo dňa 27.03.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo stratili podklad. Rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave k uvedenému uviedol, že odvolanie smerovalo len proti výroku rozsudku prvostupňového súdu o treste, krajský súd sa zameril v rámci preskúmania napadnutého rozhodnutia len výroku o treste s čím nemožno súhlasiť, nakoľko nastali chyby pri vynesení rozsudku, a to konkrétne v ustanovení § 42 Tr. zák., pretože Okresný súd Bratislava V ako aj Krajský súd v Bratislave nezrušil rozsudky, ktoré boli obsahovo nadväzujúce a to trestné rozkazy Okresného súdu Bratislava II sp. zn., 0T/565/2013 zo dňa 15.12.2013 vo výmere 1 rok a následne aj sp. zn. 0T/568/2013 zo dňa 18.12.2013 vo výmere 6 mesiacov. Pre vyššie uvedené podal odsúdený mimoriadny opravný prostriedok, ako aj dôvod sťažnosti, nakoľko podľa názoru sťažovateľa súdu neboli známe dva vyššie uvedené rozsudky, v čase keď rozhodoval, ktoré boli nadväzujúce a zrušením stratili podklad, nakoľko trest, ktorý bol vynesený ako najprísnejší, a to rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/100/2015 právoplatný dňa 21.05.2016 a všetky obsahovo nadväzujúce rozsudky stratili podklad. Navrhol preto sťažnostnému súdu zrušiť napadnuté uznesenie.

Krajský súd v Bratislave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti (§ 190 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie tomu predchádzajúce; primárne konštatoval, že nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 193 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného W. H. nie je dôvodná.

Okresný súd na základe návrhu odsúdeného vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a správne rozhodol, že návrh na obnovu konania zamietá, nakoľko neboli splnené podmienky obnovy podľa § 394 Tr. por., že obnova konania sa môže povoliť len v tom prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti, alebo okolnosti súdu skôr neznáme, ktoré samy osebe by mali vplyv na vinu alebo uložený trest. S poukazom na odôvodnenie napadnutého uznesenia, senát krajského súdu sa stotožňuje s prvostupňovým rozhodnutím, ktorého odôvodnenie si osvojuje a v podrobnostiach naň poukazuje. Napokon, pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto boli identické s podaným návrhom odsúdeného a okresný súd sa s nimi dostatočne a presvedčivo vysporiadal už vo svojom rozhodnutí a presvedčivo sa s nimi vysporiadal v odôvodnení svojho uznesenia.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodnutie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou, ktorá spočíva v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania pritom nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich hodnovernosti, pretože takéto hodnotenie by mohlo slúžiť ako

podklad pre nové hodnotenie o vine. Potrebné je súčasne konštatovať, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného.

Obnova konania je teda takým mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozsudku, a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. V konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, teda ani jeho zákonnosť, ale len a len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli orgánom činným v trestnom konaní v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by sami o sebe, alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, treste či náhrade škody. Obnova konania je preto takým mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozsudku, a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

Účelom obnovy konania teda nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. Trestné konanie bolo právoplatne skončené a pokiaľ neexistuje ako i v tomto prípade dôvod na jeho obnovu podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, účinky právoplatného rozsudku (vrátane skutkových zistení a právnych záverov, ktoré sú v nich obsiahnuté) sú nezvratné, nemožno ich meniť, resp. inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno opakovať. To platí aj vtedy, ak by sa súd s nimi vo svojom pôvodnom rozhodnutí nevysporiadal dostatočne, alebo by dokonca prehliadol nejasnosti v dôkazoch alebo rozpory medzi nimi, resp. by sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, alebo by ich vyhodnotil nesprávne.

Krajský súd v Bratislave považuje za nevyhnutné v prvom rade upriamiť pozornosť na skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.05.2016 Okresný súd Bratislava V v trestnej veci 3T/33/2015 po začatí hlavného pojednávania predseda senátu zistil, že prokurátor a obžalovaný chcú uzavrieť dohodu o vine a treste a za týmto účelom hlavné pojednávanie prerušil a umožnil im uzavrieť dohodu o vine a treste, pričom ďalej prejednal návrh dohody o vine a treste tak, ako to má na mysli § 255 Tr. por.

Krajský súd ďalej v tejto súvislosti konštatuje, že konanie pred súdom o návrhu dohody o vine a treste je osobitným spôsobom konania, ktoré upravuje prvý diel, siedmej hlavy, tretej časti Trestného poriadku, pričom tento priebeh je striktné a jednoznačne upravený Trestným poriadkom. Ak súd neodmietne návrh prokurátora na schválenie dohody o vine a treste, po prednesení návrhu dohody o vine a treste, predseda senátu zistí formou otázok, či obvinený inter alia súhlasí, aby sa jeho trestná vec prejedнала touto skrátenou formou, čím sa vzdáva práva na verejný súdny proces (§ 333 ods. 3 písm. b/ Tr. por.)

V tomto konkrétnom prípade odsúdený na otázky položené v intenciách § 333 ods. 3 písm. a) až j) Trestného poriadku odpovedal kladne, čiže rozumel podanému návrhu na dohodu o vine a treste. Na to súd podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku schválil dohodu o vine a treste. Takýto rozsudok sa stane právoplatným vyhlásením a je nenapadnuteľný odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Vychádzajúc z podmienok, ktoré musia byť pre povolenie obnovy konania splnené uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., t. j. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom a taktiež z povahy osobitného spôsobu konania o dohode o vine a treste (v ktorom sa dokazovanie nevykonáva), je zrejmé, že dôvodom, pre ktorý by bolo možné povoliť obnovu konania, v ktorom bola rozsudkom potvrdená a schválená dohoda o vine a treste, sú len tzv. špeciálne dôvody obnovy konania, a to len dôvod uvedený v ustanoveniach § 394 ods. 4 Tr. por. a § 394 ods. 5 Tr. por.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. por., skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť, b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 394 ods. 5 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

V prípade, že odsúdený odôvodňuje svoj návrh na povolenie obnovy konania vo veci, v ktorej bola rozsudkom schválená dohoda o vine a treste tým, že vyšli najavo dôkazy súdu skôr neznáme, a to napríklad výsluchom svedkov, súd musí takýto návrh bez ďalšieho zamietnuť, nakoľko predmetom konania o návrhu na schválenie dohody o vine a treste nie je dokazovanie. Vyššie uvedenému záveru zodpovedá aj skutočnosť, že zákon vylúčil prípustnosť odvolania aj dovolania proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, s výnimkou dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V danom prípade prvostupňový súd správne skonštatoval, že tvrdenia odsúdeného v podanom návrhu, nie sú ani konkrétnymi a novými dôkazmi vo veci odsúdeného, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami súdu už známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Pokiaľ ide o iné tvrdenia, tieto napokon nezodpovedajú stavu veci, ale namajú žiadny vplyv na konštatovanie, že návrh na povolenie obnovy konania odsúdeným nie je dôvodný.

Odsúdený W. H. namietal, že okresnému súdu pri ukladaní spoločného súhrnného trestu nebola známa existencia rozhodnutí trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/565/213 z 15.12.2013 právoplatného 15.12.2013 a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/568/2013 z 18.12.2013 právoplatného 18.12.2013. Sťažnostný súd vo vzťahu k tvrdeniam odsúdeného preto opakovane uvádza, že predmetné rozhodnutia nielenže museli, ale aj boli známe okresnému súdu v čase jeho rozhodovania, ako vyplýva z odpisu registra trestov zo dňa 08.04.2016 (č. I. 120 - 122), z ktorého jednoznačne vyplýva, že uvedené dve odsúdenia boli už v čase pôvodného odsudzujúceho rozsudku v odpise registra trestov vyznačené a teda boli súdu známe.

Pokiaľ ide o dôvody odsúdeného W. H. na povolenie obnovy konania, tieto preto nie sú takými skutočnosťami, ako má na mysli povolenie obnovy konania. Právne irelevantné sú argumenty odsúdeného, že v pôvodnom konaní sa doznal a uzavrel tak dohodu o vine a treste a že ním uvádzané skutočnosti sú novými, súdu v pôvodnom konaní neznáme. Je právom obvineného, aký zvolí postup pri vyšetrovaní a prejednaní jeho trestnej veci. Odsúdený zvolil postup, že sa doznal nielen v prípravnom konaní, ale aj pred prokurátorom, pristúpil na konanie o dohode o vine a treste, za prítomnosti obhajcu, ako právne znalejšou osoby so všetkými jeho výhodami a rovnako tak aj pred súdom.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že obnova konania nemôže slúžiť ani na prípadnú opravu a chýb pôvodného rozsudku, resp. preskúmania zákonnosti postupu súdu v pôvodnom konaní, v danom prípade rozsudku, nakoľko na tento účel slúži riadny opravný prostriedok, čo však odsúdený W. H. nevyužil, nakoľko došlo k jeho vyhláseniu na základe schválenia dohody o vine a treste, ktorému predchádzalo kladné zodpovedanie na otázky podľa §333 ods. 3 Tr. por., čím sa stal právoplatný 17.10.2016. Uvedený zákonný postup nie je možné nahrádzať povolením obnovy konania.

Správne je preto konštatovanie súdu prvého stupňa, že neboli zistené fakty skôr neznáme, ktoré by samostatne alebo v spojení s už zistenými okolnosťami odôvodnili iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Predovšetkým ide o dôkazy, ktoré boli známe už v pôvodnom konaní a odsúdený s poukazom na ním uvádzané ďalšie odsúdenia, ktoré boli napokon v pôvodnom konaní známe súdu, snažil sa vlastne známym dôkazom dať iný význam a hodnotenie, teda, že neboli súdu známe a že mali vplyv na ukladanie iného súhrnného trestu, teda so zrušením aj ďalších dvoch odsúdení uvedenými trestnými rozkazmi. Týmto postupom odsúdený principiálne sledoval vlastne prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, čo je iste v intenciách jeho obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania a napokon ani teoreticky neprichádzal do úvahy takýto postup. Inštitút obnovy konania je striktne viazaný na preukázanie nových, skôr neznámych dôkazov, čo v rozhodovanej veci sa nestalo realitou. Okresný súd teda správne rozhodol, že neboli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania, sťažnostné námietky odsúdeného sú právne irelevantné, opakujúce vlastne len argumenty uvádzané v jeho návrhu, s ktorými sa už súd prvého stupňa dostatočne vysporiadal, pričom konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu bolo v súlade aj s procesnými predpismi.

Nakoľko napadnuté uznesenie je v plne v súlade so zákonom a s ohľadom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. musel sťažnosť odsúdeného W. H. zamietnuť ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.